

Богданкаво Пресе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима »Преса« за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД ,СУБОТА, 27 НОВЕМБРА 1943

БРОЈ 105 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НИЈЕ ОН КРИВ...

МАРШАЛ СТАЉИН: — Друзе генерале, ја сам вам дао на расположење 34 стрељачке дивизије и 6 оклопних бригада, да ми на аутостради код Смоленска отворите »пут према Западу«, а ви затвористе пут.

— А, извините, друже Стаљине, то нисам ја урадио, него они преко...

АНГЛОСАКСЕ НОВИ УХВАТИО ГРЧ-ИТАЛИЈА НАПРАВИЛА ЊИМА ВРЧ

Иди је тврдио да ће слогу стећи
 А Кордел Хал вели: Рогови у врећи
 Већ сада је јасно да су наде слабе
 У Москву су они ишли цабе
 Нудили Европу да гону Стаљина
 И кукали тамо као нека стрина
 Ал су циљ постигли и подметли жабу
 Стаљин сада главом бије о тарабу
 Јер помоћи нема од та два ортака
 Они му пљескају само са сокака
 У небо га дмжу, певају му песме
 Ал да напред крене, нико од њих несме
 Од фронта се плаше као живе ватре
 Талијанска шатра хоће да их сатре
 И други фронт неће јер им смета зима
 А за Лерос опет крива топла клима
 Негде смета сунце, негде опет киша
 А негде им смета стратегија виша
 Офанзиву воде по раковој мери
 Па осташе зато свуда кибицери

Стаљин је задео да пређе границу
 Па је милијоне послао на кланицу
 И уколико више на онај свет шаље
 Утолко граница све даље и даље
 Узалуд му банда разне химне свира
 Отераше њега и из Житомира
 И сада је бесан и огорчен за то
 Ако га не спасу киша или блато
 Ал оно што хтеде, већ се осигети
 А трошак велики мора да се свети
 Читави арм је жртвовао цабе
 А наде на пробој сваког дана слабе
 А зима ће сада против њега бити
 Нову војску неће моћи сакупити
 Напредовао јесте, ал платио скупо
 Најбоље војнике жртвовао гупо
 А Немци су јаким, јачим нег' раније
 Па он своје стрепње више и не крије
 Балдисао је чика, већ су јасни знаци
 Још једина нада осташе ортаци
 Они су сигурни као клин од врбе
 И други фронт неће, пећа их на сврбе.

Епиграма

На Бадолов калисмерос
 Изгубише сад и Лерос
 Па и Самос однесе враг
 Утарђена већ је такса
 Једно речи друго пракса
 Сад све — унатраг.

Стварност неумитно меље
 Прогнозе и лепе жеље
 Тражи прави пут
 А пророци ови лажни
 Што се стално праве важни
 Сви беже у кут.

Џон Бул: — Проклета је ова судбина. Чим старији поствјем све мањи.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

ПОСЛЕДЊИ ПОКУШАЈ

Кеко јавља «Дејли Хералд» енглеска краљица Мери постала је члан «Индијског друштва».
 У Енглеској се мисли да ће, овим «великодушним гестом» енглеске краљице, индијски народ, лакше подиети глад.

5:0 ЗА АМЕРИКАНЦЕ

«Дејли Експрес» доноси чланак о новим испадима америчких војника у Енглеској. Овај инцидент догодио се у Коривалу. Пијани амерички војници нападали су Енглескиње на улицама, ваљда, у намери да примене нове ратне вештине. У општој гужви у тучи која је настала са полицијом ухапшено је 21 амерички војник. На «бојном пољу» остало је пет рањених полицајаца.

На саслушању, амерички војници су се бранили тиме, што је енглески виски био толико јак, да су, после неколико испијених флаша, изгубили сваки савезнички осећај и да су замислили као да се налазе на непријатељском тлу.

Ова савезничка утакмица остала је као најлепша успомена за Енглезе, јер су упознали начини како америчка војска игра «фер» по гангстерском узору.

ЈАКОМ ИДУ МАРА И СВАТОВИ

Кијев, новембра. — Стаљин је изненађен што је запела офанзива код Житомира, па се обратио говором црвеној војсци али му је стигао одговор из пољске дивизије «Тадија Кошћушко», која се цела предала Немцима — да тек сада иду Мара и сватови

па може лако да буде трке преко Дњепра.

НАИВНИ УВЕ КСТРАДАЈУ

«Дејли Скеч» пише: Мислило се, да ће се јеврејски емигранти

из Европе пријавити у енглеску војску, како би на овај начин припомгли да се што пре извојује дан њиховог повратка кућама.

Уместо тога јевреји су заузели

добре позиције у индустрији и трговини, и одатле потискују Енглезе.

Просто невероватно! Зар је могуће да то раде јевреји! Ко би то могао и помислити!!

НЕ ТРЕБА ИМ

Лондон, новембра — Черчил је изјавио у поверљивом кругу да ће Енглеска да искрчи сва острва пошто је очигледно да Рузвелт има мерак на ово мезе. Да би лакше свршили овај посао узели су у помоћ Бадолову војску која је стручњак за распродају.

КРАСНА СЛИКА

«Тајмс» мисли да би уједињење Енглеске са Сједињеним америчким државама пружио необично лепу слику.

Само се не зна ко би на овој слици требао да претставља вјкулу!

БАТИНА ИМА ДВА КРАЈА

Енглески недељни часопис «Сфера» мисли да је Рузвелт погрешно, јер процењује дејство неравног рата.

Наравно, када му Јапан враћа његов систем са америчким процентима, јер Рузвелт заборавља да батина има два краја.

ЧЕКА РЕЦЕПТ

Чункинг, новембра — Чанг кајшек је преко радија упитао бившег француског премијера Реноа да му да рецепт за његовог сарадника — чудо, пошто и Чункиншку Кину може само чудо да спасе.

СЛУЧАЈНОСТ

Каиро, новембра. — Сасвим «случајно» догодила се аутомобилска несрећа са египатским краљем Фаруком. Није истина што причају зли језици да су овде умешани прсти агената «Секрет сервиса», јер они се не баве таквим грубим пословима. Њихова је дужност само да уклоне некога, који се не свиђа Енглезима.

Ж

РАТНИ САВЕТ

Краљ: — «Ја ћу поставити престолонаследника за команданта нама верних трупа.»

Бадоло: — «Браво, Величанство, Његова Висост има највеће искуство да организује завере.»

Главни уредник: Теодор Докић. Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.

Телефон редакције: 25-681. Штампана «ЛУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

РУЗВЕЛТОВ ПРАВНИ САВЕТНИК ЈЕВРЕЈИН

— Видите господине председниче, како је параграф растегљив.

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 21 новембра

На једној слави, чак на Булбулде-ру, нађе ме један мој познаник из оних старих боем-ских времена. Иначе је то неки песник, један од оних којима се мора веровати на реч да су песници. Знао сам да је познати жицарош и зато сам гледао да га се огресем, али он ме спопао као зубна болест.

— Јао друже, баш ми је мило што смо се видели. Баш сам се ужелио да мало проћаскамо — поче он.

— И мени је мило — прогун-ђах ја.

— Па јесте брате, познајемо се већ тридесет година — наста-ви он. Него знаш, наишла зна-а ја некако шворц а треба опра-вити одећу и обућу... Да ли би ми позајмио три хиљаде динара?

— Не бих! — одговорим ја.

— А зашто? — зачуди се он.

— Баш зато што се познајемо тридесет година.

ПОНЕДЕЉАК, 22 новембра

— Шта ме сабај-ле, с понедеоника, наљути једна ба-бускера, — прича нам јутрос, чика Душан бакалин на пијаци.

— Што, да те није пољубила? — дира га Таса порезник.

— Море остави, богати! Идем ја улицом а она се згурила код једне капије и проси. Видим је стара и изнемогла, па се сажалим и дам јој две банке. Да по-пије бар једну љуту и да се згре-је. Самном ишла и она моја ка-ракондула. А баба поче да за-хваљује и благосиља, па на крају вели:

— Нека Господ Бог прими и тебе и госпоју у рају... Мени се смучи. Зар је мало што скоро че-трдесет година трпим ову аспи-ду него са њоме треба и у рај да идем. Ја сам сигурно за рај када сам то све издржао али она је за пакао.

УТОРАК, 23 новембра

Имао сам посла код мога шефа, па сам морао да и-дем код њега у стан. Једва сам се попео јер он ста-нује на петом спра-ту а нема лифта.

Много ме је зачудило што је и-шао тако високо а кућа његова. Копкало ме то да сазнам па се решим да га заобилазно испитам. Када сам се мало издувао ми смо свршили послован разговор и онда смо прешли на ћаскање и ја га упитам:

— Извините господине дирек-торе, али какве сте намере има-ли што сте отишли чак на пети спрат.

— То је тајна! Вама ћу рећи, само моја жена не сме да сазна... Ја начуљих уши.

— Знате, моја ташта има сип-њу па не може да се пење тако високо и зато сам за мене иза-брао стан чак на петом спрату да ми не долази. Разумете ли?

Наравно да сам разумео.

СРЕДА, 24 новембра

Опет на слави!

Шта да радим, се-зопа слава па и-дем свуда јер та-ко уштедим. Не кувамо а добро се исхрањујемо. Да-кле, слави један ратни богаташ. Гостију пуно и то разне феле али спремљено и од птице мле-ко. Штимунг одличан. Дошао и један познати сликар, који хтео да се додвори домаћици па сту-пио са њом у разговор. Седео је баш до мене па сам све чуо.

— Јелте госпођо, видим по сли-кама да имате уметничку душу. Шта ви мислите о Рафаелу?

— Не свиђа ми се — одговори домаћица.

— Заиста? — изненади се сли-кар.

— Па јесте, гледала сам два његова филма и у оба је некако укрућен. Није тај за глумца! Др-жи се као некувана нога, — из-говори домаћица поузвано и са убеђењем.

ЧЕТВРТАК, 25 новембра

Много се говори о очигледној на-стави. Био сам у једној кући где су родитељи про-Мајка учи своју фесори. Обоје!

Њеркицу од шест година па она већ чита и пише. Баш када сам анишао, мајка је причала басну о вуку и јагњету...

... и пошто јагње није било добро, вук га је појео...

— А да је било добро онда би га заклао чика Пера касалин и ми би га појели, — упаде јој у реч њеркица.

— Ама не! Добро јагње би о-стало поред своје мамице — ка-же мама нервозно.

— Па добро мамице, а какве ми јагање једемо — чуди се де-те и збуњено гледа у мајку.

ПЕТАК, 26 новембра

Синоћ, таман сам хтео да затворим прозор када зачух разговор. Видим љубавни пар па пошто сам инди-скретан, остадох

да прислушкујем.

Мушки баритон вели:

— Знате ли ви госпођице да је пољубац печат љубави. Зато је пољубац без љубави као не-посољено јаје.

— Извините, вели сопран — ја нисам никад...

— Шта никад нисте се пољуби-ли — упаде баритон. То је не-могуће. Зар тако дивну девојку нико није пољубио.

— Ама нисам то хтела да ка-жем — вели сопран. Хтедох да вам одговорим да не знам за ту компарацију о јајету.

После тога одјекну звонак по-љубац и ја затворих прозор.

СУБОТА, 27 новембра

Моја комшица Станислава већ је у годинама али се добро држи. Није се удала на време па сада хита да нађе неког који

ће јој ублажити досаду живота зтао по цео дан негде витла Ју-трос дође код мене са једним писмом, па ми вели:

— Ви сте књижевник и пишете по новине, оћете ли да одгово-рите уместо мене на ово писмо.

Узнем писмо и почнем да чи-там.

— Уважена госпођице. Моји осећаји ме нагоне да вам изја-вим следеће: Уверавам вас да моје симпатије по квалитету и истрајности надмашују све што би моја конкуренција могла да вам пружи. Дубоко уверен да не ћете послушати сиренске гласо-ве конкуренције, очекује вашу цењену поруцину

Спаса Спасић,
трг. путник

То никако

— Олга, кад вечерас дођу гости ја ћу вас зва-ти Маријом.
— А како треба ја вас да зовем!
— Будало једна.
— Ох!... То никако нећу смети пред гостима.

Рапорт Аце спекуланта

Дан све краћи а ноћ дужа
Зима своје пипке пружа
Већ ветрови зимски хује
Почела је штедња струје

✱

А када се струја штеди
Онда и гас више вреди
»Трговци« то искористе
Да цепове све пречисте

✱

За вештаке сад је згода
Да се вода у гас дода
Запуд народ свеће мерка
То је сада ретка зверка

✱

И због кока сад белаја
Неће да нам носе јаја
Па гуињању нигде краја
Сад требају свима јаја

✱

Свад празници или славе
Колачи се сада праве
За јаја се свако стара
Јер ту падне пепа пара

✱

Колеге се моје часте
Сад ће брке да омасте
Кад наиђе зимско доба
И бофл се прода роба

✱

Затресу се после жице
У брашно се мећу трице
Сваком мрсу цена ципа
Па се у маст и пој сипа

✱

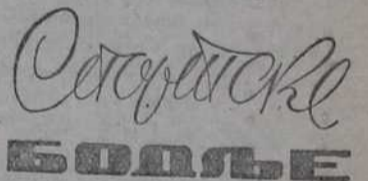
Из праксе

— Шта бисте ви урадили кад бих вас ја сада пољубио?

— Ја бих поцрвенела од стида.

— Благо вама, значи не треба вам руж.

Тако мисле људи нови
У мутном се риба лови
Али ако малер хтедне
Неком посо и преседне!

Згодна казна

На Умци се преко зиме не игра футбол јер су игралишта под во-дом и ледом. Зато је, ваљда; Потсавез казнио ову варошицу да се преко зиме тамо не играју утакмице. Тако бар неће морати да одигравају утакмице од којих су имали чисте штете.

ЈАДНИ РАКА

Познати спортски функционер Рака из села Милутовца — који гостује по Србији — пошто је у-срећно Ниш, дошао је у Београд али ту није имао среће јер га је изазвао један фудбалски судија а Рака уверен да ће његови при-јатељи да га заштите ра-спали овог судију и, замислите безобразлука, сада кажњавају једног Раку. Ни кривога ни дужна!

И ТО ЈЕ ФАДЈИЦА

С.К.13 је изгубио два драгоцене бода у фудбалу али је зато у боксу победио Чукарнички. Када нема кише, добар је и град.

ЕПИГРАМ

С.К.13 стече славу
Па поносно диже главу
Освојио славно куп!
Ал првенство кад га кофну
Цео понос о тле љосну
А и трофеј већ у љуп!

Расејане љутинице

— Реци Вернице, зар ти се не чини да је онај човек, који је био поред мене, за време вожње, био и сувише дрзак.

Трезвењак на отсуству

— Како, зар ти претседник трезвењачке лиге, па пијеш!
— Знаш, ја сам сада на отсуству!

Трписто малог Јовице

тетка дала купила неки купус али се данас хтела да меце у буле али се нешто сполецкала с теца велу и он јој казо да је лења бу- ба а она поцела да га гађа скупус па сглавицу потрефила у Огле- дало и све лазбила па сад не сме диде куци и спава код нас јелбо она казе да је Он све клив а блате и јесте клив јелбо је лазмазијо и сад она командује о он слуса ко цуле и Не сме ни да писне а тако Је исто и Код цика мисе доктола и Тамо длзи команду Тетка симка која дигла ајку на Батајку па лади ста оце а онај соња само цути и не види како пела секлетал носи његов зимски капут и каљаце.

тате ал она неце јелбо је тата о- тело плексиноц када је она досла код њега плед золу да тлази а- спилина Па сам моло да је сла- зем како се у њу заљубио Ви- доје татин секлетал и Она се сад По цео дан дотелује и мазе а ја Сам милан и не молам дуцим Али ако је видоје отела ја цу јопет да заглавим

дуге новости нема само смо клали свињу, али била млсава па је Тата љут и казе да га тлипут скупље коста него да је Купио негде испод луке ал је Јопет би- ло фино ја сам зглабијо велико палце сланине и плодао сам този касапину Па сам добло зеладијо

вас јовица

Сиромас певач

— Његов глас је једино ње- гово имање.
— Ако, сиромаштво није мана.

тако је свуда Само мој тата није Тео да тлипи зато сад сам кува луцак и пеле судове јелбо ниједна девојка неце да остане код нас, због тате ето свуда за- вуце нос и у све се мес а блате код нас долазе много гости Па сад када је зима тлеба да се ци- сте две собе и лозе две фулуне а то је много теско јелбо мола да буде топло а длва мола да се стед е па нико не може да удеси јелбо се Тата после деле ко луд и казе да неко кладе

тата ми Јопет узео учитељицу ал Ова лузна и матола па по цео дан седи самном и Све ме нешто запиткује. а Ја јој казем диде код

Њамш Јучуи и

Б.О.Г.Љ.И.К.А.В.А Кочерица

Негде постоје нарочити бирои у којима стручњаци одређују де- ци професију у будућем животу на основу њихових способности. То би требало да се уведе код нас па се не би догодило да из- весни родитељи муче своју децу са физиком и другим предмети- ма када њима иду од руке трго- вина, спорт или рецимо кафана. А потрефи се и неко дете у- метнички надахнуто. У нашем друштву најбоље би се ренти- рала хипнотизерска професија. Чак

би било потребно да се отвори нарочита школа за хипнотизере. Наравно, примали би се само способни и даровити ђаци. И, за- мислите, како би то било дивно. Дође спекулант код хипнотизера и понуди му неку робу по ску- пој цени а хипнотизер само упре поглед у спекуланта и убеди га да је робу платио. Спекулант оде задовољан а човеку остану и па- ре и роба.

Хипноза би нарочито била по- требна због жена јер само хип- нотизер са њима може да изађе на крај. Рецимо жена изјави да више не може да носи једну ха- љину и да сањом не може ићи по славама а муж је тек хипно- тише да јој нека офуцана пор- хетска реформа дивно стоји и она тако крене по славама не о- базирући се на зачућене и под- смешљиве погледе других жена. Највише би се хипноза користи- ла код фино женских ствари и у љубави.

Удвара се човек некој лепоти- ци, ноге поломи за њом а она не гледа њега већ се зацопала у неког лафа са корзоа. Ако је тај човек хипнотизер он је хипноти- ше да шкартира онога лафа и да се определи за њега. Па чак и у случају ако се у пракси утврди да је лепотица прави ђаво, хип- нотизер увек има могућности да је понова хипнотише и нагово- ри да се заљуби у другог. А за дугове је хипноза права згода јер чим дође рок меници или облигацији хипнотизер оде код по- вериоца и убеди га да је меница плаћена па је овај исцела. И све тако у томе тону па хипнотизер уопште не би имао дуга.

Још згодније би било за шире- ње вести. Хипнотизер би могао да хинотише цело друштво и да га убеди да поверује у некакву глупост. У овом погледу хипно- за би била и опасна ал зато и написих ове редове јер изгледа

да су многи суграђани хипноти- сани па верују у све што им хип нотизер дошапне. А када се у- тврди да вест није тачна онда ти хипнотисани плаћају цехове.

Она би „нупила“

— Драги, Тошо, шта да ти ку- пим за рођен-дан!
— Ништа, душице; немам но- ваца.

Комцимент

Јовановићев су прослављали сребрну свадбу. Он гледа жену љубазно и умативши је за руку добаца:

— Знаш, жено, шта ми се нај- више свидело у нашем браку и шта ми је причинило највеће задовољство?

— Не знам, матори.

— Да си самном у браку то- лико година, као што сам ја с тобом!

ДВА МЕРИЛА

— Колико часова требате да насликате моју ћерку?

— Двадесет и четири.

— А, ако и ја присуствујем?

ЈЕДИНИ НАЧИН

— Јеси ли чуо да Ђокица ви- ше не пије!
— Шта кажеш! А кад је умро!

Као обично

Мајстор Перина жена тужила се да нема апетита и да је боли стомак. Лекар је прегледа и тра- жи да исплази језик, а мајстори- ца стегла уснице и само јој врх од језика вири. Мајстор Пера је гледа па викну:

— Шта се ту цифраш пред док- тором! Пружај тај језик као што радиш кад смо сами.

НЕСПОРАЗУМ

— Имате ли пицалу!
— Не, већ запалење слепог црева!

Његова искреност

— Зашто нисте дош- ли јуче на вечеру, ка- да смо вас писмено по- звали?

— Верујте, госпођо, нисам нимало био гла- дан...

— Па, добро, не до- лази се на вечеру са- мо ради глади...

— Признаћу вам ис- крено: нисам био ни жедан...

— Како послови?

— Наопако иде, бра- те. Ето, малочас сам изгубио златну табакеру.

— Штета. Сигурно вам је био пробушен џеп.

— Не. На моју несре- ћу, човек коме је испа- ла из џепа чуо је да је нешто пало, окренуо се и подигао је.

Јовићев тестамент

Господин Јовић позвао је адвоката да му напише тестамент: Сваком добротвор- ном друштву оставља по сто хиљада, а сваком сестрићу пола милиона.

— Зар сте ви тако богати? — пита га нотар.

— Нисам, али хоћу да виде како имам добро срце.

Тостолубиви лала

Лали дошли гости из Кикинде на ручак. Лала спремио што је најбоље имао и угостио госте.

Кад су се ови после ручка спремили да оду, удари киша па нису могли да пођу. Цело после подне киша није престаја- ла, те је Лала морао да гостима понуди вечеру и конак.

Сутрадан киша је такође јако падала, па је Лала морао да спреми ручак за го- сте.

После ручка он изиђе у двориште, по- гледа у небо из ког је лила киша и за- вапи:

— О мај, Господе, зар ти ниси никад имао госте?

Проблем монре браће

— Госпођо, ко је од нас двојице ваш муж!

наши крајеви

Равајлови сониљари

Равајло на концерту

госпоица мица узела Ме под своје па оће мене и мог прецедника стојадина да љуцки проведе По београд и да нам Све покаже што има дасе Ведне, тако узела карте за неку концертацију и Ми одосмо Ђутуре а стојадин понио једну повећу Пљоску ракије и ми уфатисмо место до неке женске што су натакле наокалке а на бину се појави један суви у врак и тврду кошуљу и поче да цилече у једно ћемане а прецедник Каже зар је то бре соло овај голанфер струже у ове ћемане А да виш како свири суља из Мељак кад развуче Гудало и прецедник диго галаму а мица га моли да ћути Јербо је то увер Тура е кад је тур онда молим ве Прашћавајте вели прецедник и натегну из оне Пљоске па Даде и мени и Ја добро повуко. у Том се она сћемане поче да клања на Све стране а ови из пуфлику ударише у пљескање и лупање у шаке а прецедник поче да се дере Уа доле сњим па се направи гужва и дође један нако ко ватрогасац и напуди нас напоље да не смећемо а стојадин ми каже баш ми бре равајло жао што нисам понио неко јаје да га циднем зар је бре оно свирење и зато нам Узеше па двајес банке а ја му кажем баш си бре прецедниче прос ко пасуљ зар не знаш да Му је то концертација у соло јербо То је примаш што ги диригује а цигани су иза сну вирангу и таман су тели да свирау а ти све поквари сону тврју дерњава. Запа си брате ко сивоња Ти мислиш да је Оно неки збор па си навалио да се дерњаш и сад нам се сви смеју него да се ми лепо поврнемо и ведима шта да причамо у село немо што је то соло па да после јок брате каже стојадин ја се не врћем него да ми веднемо има ли негде мејана ди свири банда па Да се љуцки спроведемо и ја пођо да луњам по сокаци док не уђем у једну мејану и Таман се прецедник разракољио када униђоше џандари па

нас покупише сдруги беспосличари и дангубе и одведоше на саву да товаримо неки ћумур а стојадин само укће и вели зар бре ја пола села отера на кулук Па сад и мене да уфати а ја му Кажем То ти је прецедниче соло концертација а један главоња Каже није то бре соло то је у дујету и Тако ми одувасмо двајест четири сата ал смо бар били

на чист луфт и Бог да поможе што је стојадин понио ону пљоску јербо без ракију не би могли да дамо џевапа тежак она ћумур сунце му калајисано. тако је било на ту концертацију ал смо бар извадили паре јербо нам дадоше по двајес банке надницу.

ваш равајло

Јанко Веселиновић и господин са шибичем

Јанко је имао обичај, у последње доба свог живота, рано изјутра да изађе из куће, стане близу »Коларца« и посматра пролазнике. Редовно је заборављао »машине« за паљење цигарета, те би ради тога — заустављао по кога пролазника и молио »машине« или ватре.

Једног јутра стаде, тако, испред неког непознатог човека и лепо га замоли за »машину«, да припали цигарету. Овај учтиво извади десет пара, пружи их Јанку и рече:

— Извол'те, ено, у оном дућану и ја купујем!...

Причајући то у друштву, Јанко је додавао:

Он то не разуми

— Изгледа ми да ви знате све карте које држим у руци

— Никад у животу нисам лекцију схватио тако брзо као тада. А и јес' била лекција!

Добар човек

— Постао сам члан друштва за заштиту животиња.

— Знаш, знаш, ти си се увек старао о својим сопственим приликама.

Моћ навике

Лекар: — Шта, ваш је муж умро?

Удовица: — Да, јутрос у пет часова.

Лекар: — А да ли је имао сићовну температуру?

— Удовица: — Није.

Лекар: — Е, то је већ добар знак.

Нафански стратези

— Бре, јеси ли чуо шта је било са Бозе-ом?

— Ко? Бозе? Ко је тај?

— Па зар не знаш, да је одлетео из Берлина за Бурму?

— А, сад знам! па то ник!

— У путу га срели десет енглеских авиона и...

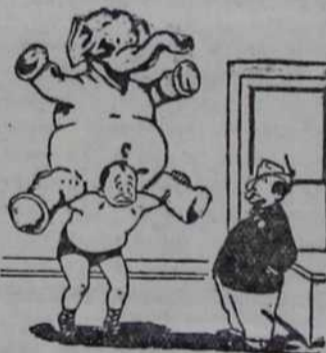
— Е, врло важно! Ко је Бозе, нико и ништа, обичан издајник!

— ...и ови енглески авиони присилили су авион са Бозеом да се спусти, и тако су заробили Бозе-а.

— Шта кажеш? Заробили Бозе-а? Па то је колосалан успех! Знаш ли ти, ко је Бозе? Највећа сила у Азији. То је успех, сјајан успех!

(Агенција »Милолије«)

Није задовољан

— Могу да вас ангажујем само онда, ако будете радили са два спона

✱

УСПЕЛО ЈЕ

Муж: — Нашла си стан?

Жена: — Да, диван је! Модеран конфор, а није ни скуп! Али биће слободан тек 1 маја 1949 године.

Добар начин

— Моја жена права је опозиција, ни у једној ствари нисмо још могли да се сложимо.

— Реците само, да нема шта да обуче, па да видите, како ћете се сложити.

—

Дама: — Дошли смо да нам дате ваш прилог за дом старица.

Господин: — Врло радо, даћу вам своју пуницу!

—

— Ко је најсрећнији човек на свету? — упитао је отац сина.

— Јова из четвртог разреда — одговара син.

— По чему? — пита отац.

— Може да миче ушима.

—

— Е, моја будало! Оженио си се, а опет сам ушиваш дугмета

на пижама.

— Шта вичеш толико. Ово није моја већ женина пижама.

ДИЈАГНОЗА

— Видите, сестро, сада се виде све његове невоље срца. Две жене се врзе око њега.

Дубока жалост

Јаков је сахранио жену. Да уцвелели муж из велике жалости не би случајно извршио самоубиство, пртио га је из крематоријума кући шурак, који је носио урну с пепелом покојнице. Док су покуњени корачали, тихо наричући, снег је падао, настала је поледица и пут је постао клизав.

— Шуро, сипај пепео, јер ћемо обојица страдати, — рече Јаков.

Њен мираз

— Па како да се узмемо? Моја плата је три хиљаде динара, а ви немате мираза.

— Ја немам мираза, али имам изгледа да ћу га добити.

— Неки болесни стриц?

— Не, имам лоз Класне лутрије.

Осветио му се

Нека госпођа, коју је муж поштено излемао, дође љутита своје оцу.

— Шта, поче бесно отац, зар он моју кћер тукао! То је крајњи безобразлук. Зато ћу се ја њему сада осветити и истучићу његову жену! И отац поче да туче своју кћерку.

Кад се једна жена једва одбранила од удараца, отац проговори:

— Буди сад задовољна, а учини ли он још то неки пут дођи ти само к мени, па ћу му се ја осветити!

ТЕЖИ СЛУЧАЈ

— Молим вас, реците ми, да ме не узимате само ради новаца.

НА СЛАВИ...

Ђурђић је друга зимска слава. Наравно од оних већих. Зато је и Паја монден кога су у ужим круговима звали жицарош, направио списак којим ће редом ићи по славама и где све да сврати. Као стари стратег он удеси да око подне оде код госпа Тине, лепе удовице, која је имала још лепшу вилу, на Дедињу. Прво, знао је да ће ту бити најлепше спремљено а друго имао је и неке тајне намере.

— Срећна слава домаћице! Дај Боже све што је добро а до године дај Боже са домаћином — честита јој он славу и галантно пољуби руку.

— Хвала на честиткама а оно за домаћина хвала лепо, имали смо... одговори госпа Тина и уведе Пају у салон где је већ било доста гостију. Ово Паји не би мило пошто је већ било скоро један и он је очекивао да ће бити сам. Зато се брзо умеша у разговор са неким женама које су биле без шешира, па је он по томе закључио да су те даме позване на ручак. Удубио се он тако у разговор па се прави луд и као не примећује како се салон празни.

Отпочео једну дугачку причу о томе како је, пре рата, прославио своју славу Пурђево-дан, у Топчидеру а сви су гости дошли на урнаник и остали цео дан. Упустио се у детаље па чак описује и како је дан био леп и сунчан па људи носили сламне шешире, када се зачу глас госпа Тине:

— Изволите у трпезарију... Паји се озари лице. Успео је, дакле да изманеврише и да се ушуња међу госте за ручак. Али, за сваки случај, хтеде да сачува форму па зато се збрза, журно устаде:

— Пardon, ја нисам дошао на ручак. Него се овде заговорих и остадох мало дуже. Идем одмах...

— Море маните се фразе — вели му шеретски госпа Тина. Ко долази у један сат на славу, тај мора да има неке намере...

— Али госпа Тино — покуша Паја да противречи, али га она ућута:

— Мора да се жртвујете, Ви сте једни кавалер и пет дама. Као неки петасо...

— Ха, ха, ха, — насмеја се једна сува и цголава плавуша. Прави петасо...

Пређоше у трпезарију и таман се Паја распричао и развио све своје заводничке способности када се врата отворише и уђе она, Цица, његова последња љубав са којом се растао после приличног скандала. Паја се трже као опарен, па се, кобајгаге, задуби у разговор са једном старијом дамом која рече да је Тинина кума. Али му то све није помагало јер га Цица опази.

— Ха, ту је и господин »Жицарош« — узвикну иронично. Укметно се и већ мисли да је свршило пола посла.

— Pardon госпођо, није овде место за, наше старе рачуне — поче Паја да протестује, али га Цица пресече:

— Баш овде је голубе мој. Нећу да упропастиш и ову жену као што си мене упропастио... Сада ћемо да се објаснимо.

— Опростите, ја сам центлмен па не могу у туђој кући...

— Ти центлмен!? Немој да ме засмејаваш! Ти, уопште и не знаш шта је то центлмен. Или можда мислиш да центлмени износе из куће ствари своје пријатељице и продају да би дошли до пара...

— То је увреда! Паја скочи увређено и поклати се у правцу домаћице: Из поштовања према вама ја нећу у вашој цењеној кући да демантујем клевете ове даме која је љута што сам је ја напустио...

— Ти мене напустио... ха, ха, ха! Баш си шаливчина! И кварт је имао посла док сам те најурила из куће. Хајд, порекни ако можеш... чикала га је Цица.

— Има реч г. Паја — изјави домаћица и све се даме начетише око г. Паје. Он се јадник зрпољио и гледао да се докопа врата али му, то не пође за руком.

— Изгледа да је нека завера по среди? — упита он гневато. Није овде место за такве разговоре. Ту икона, ту колач, ту жито и свећа и пред тим светињама ја нећу да износим прљав веш госпођице Цице, која је позната због свога језика...

— Лапарај, лапарај, али испричај ко је украо мој сат, моје шнешеу, три пара веша, прстен и бунду? Ко је молио да опростим и како си обећао да ћеш све да вратиш — подсмевала се Цица, па настави: До душе и јеси вратио али је цех платила рентнијерка Каја која те сад тужи...

Паја занемео па не говори и не ромори, али му жене викнуше ситан камен и он излете на улицу гологлав и без капута... И сада не иде нигде. Вели да га је разочарало ово »покверено друштво«.

Магарећа судбина

Слетеше се врапци око умерног магарца да му јаве тобож радосну вест:

— Родио ти се син!

— С мене мој товар неће, а њему његов не гине, — одговори мудрац мирно преко заслуженог залагеја.

ЛЕП ГЕСТ

У једном друштву водила се жучна дебата и падале оштре речи. Напокон упаде Поповић у распру и поче помирљиво:

— И поред свега ми ћемо пити за победу споразума.

Један који је стално ћутао, проговори: — То је лепо од вас што мислите и на оне, који нису овде.

Филмске анегдоте

Тео Линген је једном седео у чекаоници на железничкој станици у Лајпцигу. За истим столом седео је и један човек, који је Лингена цело време пажљиво посматрао. Најзад се непознати човек нагнуо славном филмском глумцу и упитао га:

»Извините, хтео бих само нешто да Вас упитам. Јесте ли Ви случајно брат Тео Лингена?»

— Ја сам лично Тео Линген, одговорио је филмски глумац.

— Ах! Одатле та сличност.

Двобој оперетом

Једном се познати композитор филмске музике Паул Линке посвађао са једним уображеним колегом, који га је на крају изазвао на двобој. Линке му је на позив на двобој одговорио:

— С оружјем, на жалост, не умем да баратам, али пристајем на један други начин борбе: компоњујмо обојица по једну оперету, па чије дело буде извиждано тај се мора сам убити.

Летећи витез

Једном је Хајрих Георг требао да у неком провинцијском градићу игра Геца фон Берлингена. Са собом је морао да понесе и тешку витешку опрему. Међутим особље авиона није хтело никако да прими тако велики терет.

— Постоје ли прописи и за одаване путника приликом лета? упитао је Георг.

— Не господине. Георг се изгубио и понео је са собом тешки пакет. После неколико минута у авион је сео тешко оклопљени витез. Георг је умео да се снађе.

У ПУТУЈУЋЕМ ПОЗОРИШТУ

Глумац: — Господине управниче, ја не могу више да гледам оно печење од картона. Да би моја игра била што реалнија, вечерас захтевам, у трећем чину, да добијем право печено пиле.

Управник: — Немам ништа против тога. Добићете пиле, али да би игра била до краја једнака, на крају четвртог чина убићете се из правог револвера.

Телеграм

Газда Тома седи у својој соби добро загрејаној и светлој. Ноге је увио ћебетом. Има реуму па се плаши за своје драгоцене здравље. Поред њега седи његова госпођа Фема, која је раширила новине и чита. На носу јој наочари. На столу велико лонче кафе.

— Узми, бре Фемо, да ми нешто прочиташ. Нећу да спавам јер ће сад да дођу они за зимску помоћ а не знам како да изврдам. Мучно сам се тридесет и пет година, три пута сам падао под стечај а један пут за мало не одох у апс због оне лифериције опанака па ћу сада да бацам паре на беспосличаре. Нема данас сиротиње. Ко хоће да ради, увек може да нађе посла и добро да заради. Ето, видела си и сама, тестераш тражи тридесет банке и ручак и још приде две цепањиче. Где то има?

— Али не можемо ни одбити... Оговараће нас, па могу да нас метну и у новине — вели госпа Фема.

— Удесићу ја нешто. Читај ми прво новине да се мало раздремам.

Фема узе новине и поче да чита.

„Рационална привреда“.

— Море остави то — прекиде је Тома. То ја могу њих да учим. Пре тридесет и пет година сам био калфа са пет динара недељно а сада имам три па-

лате и двадесетак мањих кућа, не рачунајући готовину.

— Конференција у Москви. — Прескочи, прескочи. Чим је конференција то је нека подвала. Особито кад су ту Енглези — вели Тома и савија цигару.

— Вести са фронта...

— Прескочи, прескочи... Знаш да не могу да слушам те приче. Ја сам болестан и кротак човек.

— Прилози за зимску помоћ — чита госпа Фема даље.

— Читај списак тих будала. Тако је то кад човек пошашави. Још даје име у новине да му се свет смеје.

— Море није тако Томо — противречи госпа Фема, Има ту рука работу.

— Јест што кажеш! Може и од тога да буде нека фајница — долаје Тома. Ајд читај.

— Пера Перић 3.000, Сима Симић, 1.000, Арса Арсић, 10.000, Н. Н. 10.000, Мита Митић, 5.000, Н. Н. 4.000, Веча Вецић, 500 Н. Н. 500.

— Стој! — Узвикну газда Тома. Сетио сам се... Фема га погледа изненађено: Шта си се сетио?

— Како би било да ја будем тај Н. Н. Када дођу ови што сакупљају прилоге ја ћу да им кажем да сам већ приложио.

— Јеси бре Томо мудра глава — развесели се госпа Фема. Куд се то сети?

— Па мора — да се сетим. Да узмемо тога Н. Н. са десет хиљада?

— Много је Томо! Неће да нам верују. Доста је и пет стотина — вели Фема.

— Ти ћеш ми солиш памет. У томе се

зачу звонце. Када је чуо да се врата отворише, Тома је почео да виче:

...И десет хиљада је мало. Знаш колико има сиротиње. Треба помоћи и обрисати сиротињску сузу... Код тих речи глас му је прегазио у вику...

У томе у собу уђоше две даме.

— Ми, знате, скупљамо прилоге — прошапута збуњено једна дама у црнини.

— Ако, ако, то је лепо и племенито. Баш се зато и љутим на ову моју. Напала ме што сам дао 10.000 за зимску помоћ а још више што нисам дао име већ сам приложио под шифром Н. Н.

— Дали сте десет хиљада! — са дивљењем га гледа она дама у црнини.

— Море дао сам двадесет пута по десет хиљада до сад, али сам пре три дана дао по једном пријатељу из главног одбора десет хиљада а ова моја очи да ми извади.

— Онда извинте — каже она дама у црнини и одлази а газда Тома јој се љубазно клања из своје столице.

— Иди Фемо испрати даме. И ја бих устао, али знате, реуматизам.

Даме одлазе а Тома задовољно трља руке.

— Јеси ли видела како се човек осећа задовољно када учини добро дело — каже он Фема која га гледа са поштовањем.

МАЛО ШАРЕНИЛА

Како да те зовем

— Цеки Младеновић Змај —
Кажу драга како да те мазим
Кажу како име да ти дам
У стран језик мора да улазим
Српско име већ не знам ни сам

Јулка, Јуца — постала је Лула
А Радојка сад се зове Роли
Док Милојку сада зову: Була
А Десанку — Дези или Доли

Од Персиде постала је Бела
Живана је Жана или Жил
Пелагију сада зову Стела
Ристосија сад се зове Рил

Од Љубице постала је Буба
А од Даре направи се Дора
Све се сада да промени мора
Од дудука постала је труба

Твоје име ја ћу сад од Леле
Да претворим у надимак леп
Крстићу те моје „слатко теле“
Само треба да ти купим реп!

Хоће да буде

— Драги Јоване, зар не личим са овим венцем на главе, на Гркињу!
— Како да не личиш! Само зашто на Гркињу!

Најтене

Професор запита кандидата на испиту:
— Зашто сте тако узбуђени? Бојите се, можда, питања?
Кандидат одговори кратко:
— Не господине професоре, бојим се само свога одговора.

Мужевни мученици

Г. Душкић је прави мученик. Жена му је позната са свога неподношљивог карактера.

Једног дана, читајући новине, каже он жени:
— Кажу да доктор Воронов ради на некој својој новој методи, која кад би успела, донела би људима живот дуг сто и педесет година. Благодарем њему, Марице, мисли да и ти можеш поживети сто четрдесет и девет година!..

— Зашто баш сто четрдесет и девет?..

— Па да бих ја могао да проживим бар једну годину на миру.

САВРЕМЕНИ АФОРИЗМИ

Ракија бистри ум, челичи карактер и отвара кредите.

Боље је скупо продати, него скупо купити.

Поштење је једини артикал који се не продаје.

Боље је поштено не радити, него не поштено радити.

Ко хоће да штеди нека се прво обогати.

Када нема добрих, рђави декламују.

Клони се истине, јер горке ствари квари стомак

Превари свога ближњег да он тебе не превари.

Дрво се на дрво ослања а човек на протекцију.

— Свакој жени, драга моја у крви је да противуречи.

— Није истина, драги мој.

ИЗДАЈНИЧКИ ПУЛС

Лекар (прегледајући болесника):

— Да нисте синоћ попили коју више?..

Болесник: — Којешта!

Лекар: — Чекајте да видим (пипа пулс и броји): тридесет и три, тридесет и четири, тридесет...
Болесник: — Станите, ако Бога знате, каквих тридесет! Попио сам свега четрнаест шприцера.

Ловац (нишанаћи): — Драги мој, зечићу, кучићу ти је последњи час. Сад можеш да пишеш тестамент!

У тај час зец наже да бежи и утече у шипраг. Ловац се уједе за усну, а његов друг, који је поред њега био, добаца:

— Гле, оде код адвоката!

Он: — Признај ми, да си и пре мене некога воледа!

Она: — Нисам. Ти си први човек кога сам заволела. Волим те до лудила, а не знам како је то уопште дошло. Никада још ништа слично нисам осећала:

Он: — Зашто уздишеш? Зар ниси срећна?

Она: — Како да нисам! Пресрећна сам... али... тако... постала сам сентиментална... Уопште, ја сам увек сентиментална кад волим.

— Овога ћемо за вечеру.
— Одлично, господо, иначе нисам јео цео дан!

РАБИНДРАНТ ТАГОРЕ У КАФАНИ

У једној кафани седи један брачни пар, док је за суседним столом један младић. Наједном, муж позва лекнера и рече:
— Рабиндрант Тагоре! Дајте ми криглу пива!
Келнер оде и врати се с пивом. После пет минута муж понова позва келнера:
— Рабиндрант Тагоре, криглу пива.

На то младић, који је седео за суседним столом, приђе и рече:
— Извините што вам сметам, али сам приметно да сте велики поштовалац великог песника.
— Каквог песника?
— Па Рабиндранта Тагоре, кога тако често спомињате!
— Варате се — одговори муж, — ја сам се само споразумео са женом да дотле смем да пијем догод могу чисто да изговорим Рабиндранат Тагоре!"

КАД ЈЕ ШАПТАЧ КРАТКОВИД

Онда узми помоћника, који добро чита.

Колети

Један славни глумац руча у новом и врло скупом ресторану.

Кад му донесоме папсени рачун, глумац позва газду.

— Је ли за мене овај рачун!
— Јесте, господине.
— Ви мене не познајете?
— Не, господине. Ко сте ви?
— Па ја сам ваш колега, пријатељу!

— Ох, нисам знао! Даћу вам 75% попушта...
Кад је глумац излазио, газда га упита.

— Извините, господине, можете ли ми рећи који ресторан држите?

— Али ја не држим ресторан?
— Па зар ми нисте рекли да смо колеге?
— Јесам... И ја сам допов као и ви.

— Хоћете ли се очешљати! Боље ће вам пристајати шешир.

ИНТЕРЕСАНТНО
ПРОСВЕТА ЗАЈЕДНИЦА БЕОГРАД
ВРЛО АКТУЕЛНО

ЗАХТЕВАЈТЕ ОД ВАШЕГ КЊИЖАРА ОВИХ ДАНА
ИЗАШЛЕ АКТУЕЛНЕ КЊИГЕ:

Број	Име аутора	Назив књиге	Цена (Дин.)
1	А. Е. Јохан	Земља без срца	80.—
2	Пол Мусе	Оптужујем	100.—
3	Свен Хедин	Америка у борби континената	70.—
4	Колин Рос	Западна хемисфера	100.—
5	Линклејтер Ерик	Жуан у Америци	100.—
6	Г. Вирзинг	Тражи се непријатељ	50.—
7	.....	Тако је дошло до рата	12.—
8	.....	Секрет Сервис	20.—
9	.....	На живот и смрт	12.—
10	.....	Владавина стараца	5.—
11	Џемс Бејглинд	Иза кулиса Беле куће	40.—
12	Ерлинг Бахе	На падинама Атласа	60.—
13	.....	Влада у бекству	12.—
14	Конрад Барч	Видео сам Москву	30.—
15	Јохан Лерс	Јевреји иза Стаљина	6.—
16	.....	Албион полази у рат	30.—
17	Мартин Пазе	Стаљин у светлу штампе и карикатуре	50.—
18	Џон Емери	Енглеска и Европа	20.—
19	Ф. Хартнагел	Амазонке са Бродвеја	70.—
20	Вегициус	Приручник за кафанске стратеге	50.—
21	.....	Трагикомедија Жоржа Мандела	6.—
22	Георг. Павловић	Под шестокраком звездом	40.—
23	.....	Севастопољ	36.—
24	А. Ф. Бориес	Атлантис	15.—
25	Винстон Черчил	Мој савезник	30.—
26	Т. Х. С.	Европа против Европе	6.—
27	.....	Весели алманах	20.—
28	Вилхелм Шајдер	Ко је убица!	40.—
29	Лудвиг Штрац	Завера на Босфору	40.—
30	Х. Г. фон Цобелтиц	Њена победа	50.—
31	Р. Кравченко	Аљина љубав	25.—
32	Курт Криспиен	Пуцањ на балу	30.—
33	.....	Глас болшевиизма	4.—
34	А. В. Кригер	На трагу тигра сабљаши	15.—
35	Ханс Михаел	Ловци глава	15.—
36	.....	Побуна на Фламингу	12.—
37	Курт Ридл	Сусрет са Маорима	12.—
38	Др. В. Хофман	Животни простор или империјализам	12.—
39	.....	Преображај европске привреде	15.—
40	Ханс Дитмер	Улога немачких сеоских задруга у пољопривреди	8.—
41	.....	Шта је националсоцијалистичко угледно предузеће	10.—
42	Х. Х. Болер	Старање о немачком занатству	10.—
43	Лидија Рајмер	Породица у Немачкој	10.—
44	Херман Фриш	Стање немачке исхране	10.—
45	Др. Х. Бенге	Немачка сељачка политика	10.—
46	.....	Како путује немачки радник	10.—
47	.....	Положај немачког радника	10.—
48	Валтер Херберт	Револуција европског сељака	12.—
49	Е. Моравац	Рат на Истоку	4.—
50	.....	Био сам заробљеник у Офлаг XIIIБ	5.—
51	.....	Алманах српске омладине	20.—
52	.....	Наши у заробљеништву	10.—
53	.....	Исток у Новој Европи	8.—
54	.....	Лепота рада у Немачкој	15.—
55	Ханс Стен	Јунаци под заставом сунца	50.—

Ако Ваша књижара жељену књигу нема, можете исту набавити непосредно од издавача:

„ПРОСВЕТА ЗАЈЕДНИЦА“
Београд, Косовска 39/III — Тел. 24-822.
ВРЛО АКТУЕЛНО ИНТЕРЕСАНТНО

ЖЕНСКИ ВЕСЕЛИ

Сатиричару: Радо би објавили ваше ствари али оне имају ту ману да су више клерета него сатира.

✱

Песнику: Није довољно што ти мислиш да су твоја сочињенија песма. То треба да верују и они који их читају.

✱

Трагичарки: Ваш је малер што сте у драми комични а у комедији трагични.

Једном газдици: Несмеш да заборавиш да си пре пет година продавао пертле по кафанама, па зато сада немој да се правиш важан и гледаш са висине на сиротињу.

✱

Родољупки: Боље је васпитавати своју децу у националном духу него ширити разне неистините вести и прогнозе.

✱

Дрвару: Тек онда ће ти зимус бити топло ако будеш био сигуран да си испунио своју дужност према ближњима.

✱

Комбинатору: Комбинације треба да се остваре па се тек онда може правити биланс. Овако је све рачун без крчмара.

НАРОДНА РИЗНИЦА

Питала првороткиња бабицу: Зашто ми се дете заплака, кад се роди?

— Зна дијете по анђелу, шта чека.

✱✱

Питала кћер мајку: Ако би ме мајко, какав лола у шали пољубио били било грешно? — Не би, кћери, било толико гријешно колико ризично

✱✱

Питали сељака планинца: Ко код вас најбоље живи?

— Вуци и хајдуци. Јер од сваког отимају, а ником ништа не дају.

ЖЕНСКА ЛОГИКА

Он: — Зашто раскидаш нашу веридбу!

Она: — Зато да моје пријатељице не мисле да не могу ниједног другог да нађем.

Савки: Све што би могла да предузмеш да зауставиш старење јесте да узмеш неко средство за спавање па преспавај зиму и тако ћеш да уштедиш пола године.

✱

Верици: Разби једно јаје и од беланца направи крем за ноћ, а жуманце поједи.

✱

Даници: Не вреди причати пред мужем о тоалетама, јер тада мо-

же све да обећа а ништа да не купи.

✱

Нати: Узми кашику славског жита (наравно са твоје славе), увиј у хартију и упакуј са једним огледалцем и све заједно стави под јастук. Онога, кога сањаш, тај је твој сућеник.

✱

Меланији: Вама је лако дати савет. Када вам досађују тројица, двојицу редуцирајте и задржите само онога који је — најбогатији.

✱

Нервозној: За вас је најбоље да се заимате неким физичким радом. Рецимо цепањем дрва.

✱

Хуманој: Потпуно сте у праву када мислите да сте доказали вашу хуманост тиме што купате куче сваке суботе.

„МАЛИ ЗАБАВНИК“

ИЛУСТРОВАНИ ЧАСОПИС У БОЈИ

ИЗЛАЗИ

1 ДЕЦЕМБРА 1943

✱

Тражите код продаваца
НОВИНА